

sesfrist, men tilbage fra og med det indkomstår, der har været til prøvelse i den sag, der resulterede i underkendelsen af praksis.

Ændringsforslaget indebærer en udvidelse, således at alle skattepligtige, der har været skatteansat efter en praksis, der er endeligt underkendt af Landsskatteretten eller ved domstolene, får mulighed for genoptagelse af skatteansættelser fra og med det indkomstår, der er påbegyndt, men endnu ikke udløbet 5 år forud for underkendelsen af praksis.

Foreligger således en endelig underkendelse af praksis 4½ år efter udløbet af det indkomstår, der har været til prøvelse i sagen, vil genoptagelse kunne foretages også for det indkomstår, der ligger forud herfor.

Ved anvendelse af bestemmelsen vil bagatelgrænsen efter § 35, stk. 2, på 5.000 kr. ved ekstraordinær genoptagelse finde anvendelse på genoptagelse af skatteansættelser for indkomstår, der ligger uden for den 3-årige ansættelsesfrist efter § 34. Endvidere vil fristen efter § 35, stk. 3, for fremsættelse af genoptagelsesansøgning inden rimelig tid efter, at den skattepligtige er blevet bekendt med det forhold, der begrunder genoptagelsen, finde anvendelse på genoptagelse af skatteansættelser for indkomstår, der ligger uden for den 3-årige ansættelsesfrist efter § 34.

Til nr. 3

Ændringsforslaget har baggrund i den ændring af lovforslaget under § 1, nr. 20, til § 35, stk. 1, nr. 7, 1. pkt., i skattestyrelsesloven, som Folketinget vedtog under 2. behandling af lovforslaget.

Den her foreslåede affattelse af § 35, stk. 1, nr. 8, indebærer, at såvel Ligningsrådet som de statslige told- og skattemyndigheder – som led i deres generelle statslige revisionskompetence over for kommunale skattemyndigheder – kan ændre urigtige skatteansættelser efter udløbet af den almindelige 3-årige ansættelsesfrist, foretaget af en kommunal skattemyndighed eller af et skatteankenævn.

Der er tale om at udstrække revisionskompetencen efter skattestyrelseslovens § 14 og § 19, som den praktiseres i dag, ud over den almindelige 3-årige ansættelsesfrist.

Hermed fjernes tillige den tvivl, der efter gældende ret er om den tidsmæssige udstrækning af denne statslige revisionskompetence på skatteområdet.

På baggrund af den her foreslåede bestemmelse og den nye affattelse af § 35, stk. 1, nr. 7, i skattestyrelsesloven, er det tanken administrativt at etablere en ordning, hvorefter Told- og Skattestyrelsen løbende gennemgår alle landsskatteretskendelser og skattedomme med henblik på at konstatere, om en ligningsmæssig praksis herved er underkendt endeligt.

Hvis dette konstateres, offentliggør Told- og Skattestyrelsen en meddelelse herom med en beskrivelse af afgørelsen og med angivelse af, hvilke indkomstår der var til prøvelse i sagen. Dertil vil der ofte være behov for en beskrivelse af, hvilken ny retstilstand kendelsen eller dommen medfører. Det må påregnes, at Told- og Skattestyrelsen – alt efter karakteren af den praksis, der er underkendt, og af dommen – vil skulle bruge op til 3-4 måneder på at udarbejde en sådan meddelelse.

Disse meddelelser kan såvel skatteydere som skattemyndigheder lægge til grund for en vurdering af, om der er grundlag for at gennemføre en ekstraordinær genoptagelse, der er begrundet med, at praksis er underkendt.

Skattemyndighederne vil imidlertid ikke være bundet til kun at følge sådanne meddelelser fra Told- og Skattestyrelsen. Skattemyndighederne vil således kunne foretage ekstraordinære genoptagelser begrundet med underkendt praksis, selv om Told- og Skattestyrelsen ikke har udsendt meddelelse herom.

Det er imidlertid tanken administrativt at etablere en ordning, hvorefter de kommunale skattemyndigheder skal orientere (advisere) den lokale told- og skatteregion, hvis den kommunale skattemyndighed påtænker at foretage en ekstraordinær genoptagelse, der er begrundet med underkendt praksis, herunder vedrørende indkomstår, hvorom Told- og Skattestyrelsen ikke har udsendt meddelelse.

Denne orientering vil ikke have opsættende virkning for kommunens afgørelse af genoptagelsessagen, men orienteringen giver told- og skatteregionen mulighed for som revisionsmyndighed at gribe ind og sikre, at skatteyderne får en lige behandling.